

شرح الأصول الستة

ANG PAGPAPALIWANAG SA

AL-USUL AS-SITTAH

NI SHAYKHUL ISLAM MUHAMMAD BIN ABDIL WAHHAB
(RAHIMAHULLAH)

SA PANULAT NI:

SHAYKH HAYTHAM BIN MUHAMMAD SARHAN

ISINALIN SA WIKANG FILIPINO NI:

ABU IBRAHEEM AL-HAFEYZ BAUTISTA

هَيْثَمُ سَرْحَانَ

باللغة الفلبينية

Ang Pagpapaliwanag sa
«Al-Usul As-Sittah»

Ni Shaykhul Islam:
Muhammad bin Abdil Wahhab bin
Sulayman At-tamimiy رَحْمَةُ اللَّهِ

Isinulat ng dukha sa kapatawaran ng kanyang Panginoon:

Haytham bin Muhammad Sarhan

Dating Guro sa Mahad Harām sa Al-Masjid An-Nabawīy - Tagapangasiwa ng Mahad As-Sunnah

Isinalin sa Wikang Filipino ni:
Abu Ibraheem Al-Hafeyz Bautista

<https://www.alsarhaan.com>

Patawarin nawa siya ng Allāh at ganoon din sa kanyang Dalawang Magulang At sinuman tumulong sa paglimbag at paglathala ng Aklat na ito

UNANG EDISYON

1444AH / 2022CE

Lahat ng karapatan ay nakalaan sa may-akda

Maliban sa sinumang magnanais na ilimbag o isalin ito upang
ipamahagi ng libre pagkatapos ng pakikipag-ugnayan sa may-
akda

Mangyaring Makipag-ugnayan sa:

islamtorrent@gmail.com

Panimula

Sa Ngalan ng Allah, Ang Pinakamahabagin, Ang Pinakamaawain

Katotohanan, ang lahat ng papuri ay sa Allah lamang, purihin natin Siya at hilingin natin ang Kanyang tulong. Humingi tayo ng kapatawaran sa Kanya. At hilingin natin ang kalinga Niya mula sa kasamaan ng ating mga sarili at mula sa mga masasama na ating nagawa. Sinuman ang patnubayan ng Allah ay walang sinuman ang maaari na makapagligiligaw sa kanya, at sinuman ang Kanyang hayaan na maligaw ay walang sinuman ang maaari na makapaggagabay sa kanya at ako ay sumasaksi na walang sinuman ang karapatdapat sambahin kundi ang Allah Siya ang nag-iisa at walang katambal. At ako ay sumasaksi na si Propeta Muhammad ﷺ ay Kanyang alipin at sugo. ((O mga nanampalataya, katakutan ninyo ang Allah nang tunay na pagkatakot at huwag kayong mamamatay liban na lamang na kayo ay mga Muslim.)) [3:102], ((O mga tao, katakutan ninyo ang inyong Panginoon na lumikha sa inyo mula sa isang tao at nilikha Niya mula rito ang asawa nito. At pinasibol Niya mula sa kanilang dalawa ang maraming kalalakihan at kababaihan. Katakutan ninyo si Allah na sa pamamagitan Niya ay sinisingil ninyo ang inyong mga karapatan at pananatili ng inyong pagkakamag-anakan. Tunay na ang Allah sa inyo ay Nakamasid.)) [4:1], ((O mga nanampalataya, katakutan ninyo ang Allah at magsabi lamang ng matuwid na pananalita. Itutuwid Niya ang inyong mga gawain at patatawarin para sa inyo ang inyong mga kasalanan. Sinumang sumunod sa Allah at sa Kanyang Sugo ay nagtagumpay ng tagumpay na dakila.)) [33:70-71]

At bilang pagpapatuloy; Tunay na kabilang sa marapat na paglaanan ng pansin ng isang Talibul Ilm ay ang pagsasaulo ng mga Qawaed at Usul na siyang nagmula sa batas ng Islam, at kabilang sa mahahalagang mga maiikling sulatin na nagbibigay pansin rito ay ang isang dakilang sulatin ni Shaykhul Islam Muhammad Bin Abdil Wahhab bin Sulayman At-Tamimiy رَحْمَةُ اللَّهِ (yumao noong 1206 pagkatapos ng Hijrah) at tinawag niya itong ((Al-Usul As-Sittah)) ito ay isang sulatin na binigyan kahalagahan ng mga Ulama. Binanggit ng may-akda ng sulatin na ito ang anim na pundasyon na ipinahayag ng Allah ﷻ at Kanyang Sugo ﷺ sa malinaw at maliwanag na pagpapahayag, ganumpaman marami sa mga tao ang nagkamali rito at lumihis mula sa isinabatas ng Allah ﷻ.

Tunay na natapos natin ang pagpapaliwanag sa sulatin na ito sa paraan na dayagram, tsart at mga talahanayan upang gawin madali at magaan, at ating pinagbatayan ang pagpapaliwanag ni Shaykh Al-Allamah Muhammad bin Saleh Al-Uthaymeen رَحْمَةُ اللَّهِ (yumao noong 1421 pagkatapos ng Hijrah), na may mangilan-ngilan karagdagan ayon sa kinakailangan.

Hinihiling natin sa Allah ﷻ na gawin itong Gawain na ito na Dalisay para sa Kanya at gawin itong kapakipakinabang sa sumulat at nagbasa, Dumadalangin ako ng pagpapala at kapayapaan sa Allah para kay Propeta Muhammad gayundin sa kanyang pamilya at mga kasamahan, at sa lahat ng sumusunod sa kabutihan hanggang sa araw ng paglilitis, Al-Hamdulillah Rabbil-Alamin.

Ang Panimula ng Aklat:

Sinabi ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ:

Bismillahir Rahmanir Raheem

Sa Ngalan ng Allah, Ang Maawain, Ang Mahabagin

Mula sa pinakakahanga-hangang mga bagay at pinakadakilang mga palatandaan na tumutukoy sa kapangyarihan ng Hari, Ang Lumulupig; ay ang anim na mga pundasyon na ipinaliwanag ng Allah سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى, sa pinakamalinaw na paraan para sa mga karaniwang tao na Ito (ay ganap na ipinaliwanag) na lampas sa imahinasyon ng sinuman.

Pagkatapos ng lahat ng ito, marami sa mga intelektuwal ng mundo at mga henyo mula sa mga anak ni Adan, maliban sa iilan ang nagkamali sa mga bagay na ito.

Buod ng Anim na Pundasyon:

Unang Pundasyon:

Ang Al-Ikhlās at pagkilala sa kasalungat nito, at ito ang Shirk.

Pangalawang Pundasyon:

Magka-isa sa Relihiyon, at pagbabawal sa pagkawatak-watak

Pangatlong Pundasyon:

Pakikinig at pagsunod sa mga pinuno, na kasalungat nito ang pag-aaklas at pagsuway.

Pang-apat na Pundasyon:

Paglilinaw kung ano ang Ilm (kaalaman) at kung sino ang mga Ulama (Iskolar), at ano ang Fiqh at kung sino ang mga Fuqahaa. Isa rin itong paglalahad sa mga sumusubok na gayahin sila ngunit hindi mula sa kanila.

Panlimang Pundasyon:

Paglilinaw kung sino ang mga Awliya ng Allah, at ang kasalungat nito na mga Awliya ng Shaytan.

Pang-anim na Pundasyon:

Paghingi ng gabay mula sa Qur'an at Sunnah, at ang kasalungat nito ay pag-iwan sa Qur'an at Sunnah.

Bakit natin pag-aaralan ang Anim na Pundasyon na ito?

[1] Payo ng mga Ulama

[2] Upang malaman ang pundasyon ng Islam, at paniniwala, at pagsasabuhay nito.

Sinimulan ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ sa pamamagitan ng Basmalah, at ito ang pamamaraan ng mga karamihan sa mga Ulama, ito ay dahil sa:

[1] Pagsunod sa Dakilang Qur'an at sa mga Propeta at mga Sugo عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

[2] Pagbibigay ng Pansin sa Hadith (Ang lahat ng mahalagang bagay) [Hadith] kahit na ito ay isang mahinang Hadith.

[3] Pagsunod sa mga naunang mga Ulama at mga Salaf رَحْمَةُ اللَّهِ.

[4] Paghingi ng pagpapala sa pamamagitan ng pangalan ng Allah تَبَارَكَ وَتَعَالَى

Kahulugan ng Basmalah?

[1] (Bismi):
Ibig sabihin: (Sa Ngalan ng Allah ako ay sumusulat), at ang pag-uuna sa pangalan ng Allah, ito ay dahil paghingi ng pagpapala gamit nito, at maunwan ang pagtatangi.

[2] (Allah):
Ang katagang Allah ay isang Pangngalang pantangi ng nag-iisang panginoon na lumikha sa lahat. ito ang pangalan na sinusundan ng lahat ng iba pang mga pangalan.

[3] (Ar-Rahman):
Ang nagtatalagay ng katangian ng malawak na awa, na sumasaklaw sa lahat ng nilalang.

[4] (Ar-Rahim):
Ang nagdudulot ng habag sa lahat ng sinuman naisin niya mula sa Kanyang alipin.

Nais ba ng may-akda sa Anim na Pundasyon na ito ay ang pagtatangi?

Ang pamantayan: kapag binanggit ang A'dad o bilang sa loob ng Qur'an o Sunnah o sa mga salita ng mga Ulama:

[1] Kapag wala tayong matagpuan sa mga kasulatan ng Qur'an at Sunnah na magdadagdag sa bilang na iyon; ito ay magiging isang "Bilang na Mafhūm": Ibig sabihin ay Hindi maaaring dagdagan; halimbawa: ang bilang ng Arkānul Islām, Arkānul Īmān katulad sa Hadith ni Jibrīl عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

[2] Kapag matagpuan natin sa mga kasulatan ng Qur'an at Sunnah na Nagdadagdag sa bilang na iyon, ito ay magiging isang "Bilang na hindi Mafhūm": Ibig sabihin ay maaari na dagdagan ito na umaayon sa Qur'an at Sunnah halimbawa: sinabi ng Sugo ng Allāh صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (Ang limang bagay na mula sa Fitrah) [Hadith], at sinabi niya pa: ((Layuan ninyo ang pitong nakapipinsalang kasalanan)) [Hadith].

Bakit Binabanggit minsan ang A'dad o bilang, ngunit hindi ito Mafhūm?

Ito ay isang uri ng mabuting pagtuturo ng Sugo ng Allah ﷺ, na kung saan ninanais niya mula sa mga tagapakinig na masaulo at dumikit sa kanilang mga isipan habang sila ay nasa lugar ng pag-aaral, upang sa ganon ay madaling maalala ang mga usapin at aralin pagkatapos dumaan ang maraming panahon; katulad ng sinabi ng Sugo ng Allāh ﷺ: *(Tatlong bagay na aking sinumpaang sa Allah, at inyo itong kabisaduhin: Hindi na babawasan ang kayamanan ng isang alipin na nagbigay ng Sadaqah)* [Hadith]. At ang pamamaraan na ito ay siyang ginamit ng May-akda رَحْمَةُ اللَّهِ sa kanyang mga sulatin.

Mahahalagang Bagay:

[1] Ito bang mga Usul Sittah ay napagkasunduan ng mga Ulama?

Oo, Tinukoy ito sa Qur'an at Sunnah, at kasabihan ng mga Sahabah, Salaf, at mga Imam.

[2] Sino ang unang sumulat tungkol sa AL-Usul As-Sittah (Anim na Pundasyon)?

Ang lahat ng nagsulat ng aklat tungkol sa Aqidah ay binanggit ang mga Usul o pundasyon na ito, subalit ang May-akda ng aklat na ito; siya ang kauna-unahan na nagsulat na kung saan ay ibinukod niya at inilagay sa isang aklat.

[3] Paano natin masasaulo ang mga AL-Usul As-Sittah?

Ito ay sa pamamagitan ng pag-alam sa bawat pundasyon at mga kasalungat nito.

Ang mga aklat ba na «Usul Assunnah», at mga aklat na «Aqeedah», at mga aklat na «Sunnah», at aklat na «Al-Usul As-Sittah», ay makakatulad sa nilalaman o magkakaiba?

Ito ay mga aklat sa iisang usapin, subalit ang Ulama ay sadyang inuuri-uri ang mga pamagat ng mga aklat nang sa ganoon ay hindi magsawa ang mag-aaral, o kaya naman bilang karagdagan paliwanag, o ayon sa kalagayan at pangangailangan.

Minsan nagyayari ang pamagat ng aklat na «Usul Assunnah»; katulad ng «Usul Assunnah» ni Imam Ahmad, o «Aqeedah» katulad ng «Al-Aqeedahtu Al-Wasitiyah» ni Shaykhul Islam Ibn Taymiyyah, o «Assunnah» katulad ng «Assunnah» ni Al-Khallal, o «Al-Iman» katulad ng «Al-Iman» ni Ibn Abi Shaybah, o «At-Tawheed» katulad ng «At-Tawheed» ni Ibn Khuzaymah, o «Al-Usul As-Sittah» katulad ng «Al-Usul As-Sittah» ni Al-Imam Al-Mujaddid.

Unang Pundasyon:

Sinabi ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ:

Ang gawing *Ikhlas* (tapat at Dalisay) ang relihiyon para sa Allah lamang, ang Kataas-taasan, nang bukod-tangi at walang anumang katambal at paglalahad sa kabaligtaran nito na Shirk (pagtambal sa Allah) at (isang paglalahad) na nilinaw ng karamihan sa Qur'an ang pundasyong ito, mula sa iba't ibang mga anggulo, na may mga salita na kahit na ang pinakapulpol na karaniwang tao ay maaaring maunawaan.

Pagkatapos, nang ang (kamangmangan) ay nagpahirap sa karamihan mula sa Ummah na ito, pinagmukha ng Shaytan ang *Ikhlas* na pangmamaliit sa mga matutuwid na tao at pagkukulang sa kanilang mga karapatan, at pinagmukha niya na katanggap-tanggap sa kanila ang Shirk (Pagtatambal) sa Allah sa pagkukunwaring pagmamahal sa mga matuwid at sa kanilang mga tagasunod.

Ang Ikhlas sa Allah

(Ang maglayon ang isang tao sa pagsamba niya na mapalapit sa Allah at upang makamit ang pinakahuling lugar ng kaligayahan), at napapaloob dito:

<p>[1] Ang alipin ay dapat maging Ikhlas sa Allah sa kanyang layunin.</p>	<p>[2] dapat siyang maging Ikhlas sa Allah sa kanyang pagmamahal</p>	<p>[3] dapat siyang maging Ikhlas sa Allah sa kanyang pagluwalhati.</p>	<p>[4] dapat na Ikhlas sa panloob (sa kanyang puso) at sa panlabas</p>	<p>[5] dapat lamang niyang hangarin sa lahat ng gawain ng pagsamba, ang mukha ng Allah at makarating sa Paraiso nito.</p>
---	--	---	--	---

Ilang mga Talata sa Qur'an Hinggil sa Al-Ikhlas:

[1]

﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

((Sabihin, "Tunay na ang aking obligadong pagdarasal, mga pagkatay, pamumuhay at kamatayan ay para sa Allah, ang Panginoon ng mga nilikha.)) [6:162]

[2]

﴿ وَمَا أُرْوُؤُا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾

((Hindi sila pinag-utusan liban na lamang na sambahin ang Allah nang dalisay sa Kanyang relihiyon.)) [98:5]

[3]

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

((Hindi Kami nagpadala ng nauna sa iyo na sugo liban na lamang na ipinahayag Namin sa kanya na, 'Walang diyos na marapat sambahin liban sa Akin, kaya sambahin ninyo Ako.')) [21:25]

Ilang mga Hadith Hinggil sa Al-Ikhlās:

[1]

أَنَّ رَجُلًا قَالَ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَجَعَلْتَنِي اللَّهُ نِدَاءً؟ بَلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ»، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ.

May isang lalaki na nagsabi: Mashaallah Wa Shi'ta (Kung ano ang naisin ng Allah at naisin mo), kaya't sinabi ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Ginawa mo ba akong para sa Allah na katambal? Bagkus sabihin mo: Mashaallah Wahdah (Kung ano ang naisin ng Allah lamang)" [Iniulat ni Ahmad].

[2]

قَوْلُهُ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ»، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ.

Sinabi ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Sinuman ang sumumpa maliban pa sa Allah, tiyak siya ay naging isang Kafir o Mushrik" [Iniulat ni Ahmad, Abu Dawud, at At-Tirmidhiy].

[3]

قَوْلُهُ ﷺ: «بَا أَيُّهَا النَّاسُ؛ قُولُوا بِقَوْلِكُمْ، وَلَا يَسْتَهْوِيَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ، أَنَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، مَا أَحَبُّ أَنْ تَرْفَعُونِي فَوْقَ مَنْزِلَتِي الَّتِي أَنْزَلَنِي اللَّهُ ﷻ»، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ.

Sinabi ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "O mga tao sabihin niyo na ang mga salita ninyo, huwag ninyong hayaan na linlangin kayo ng Shaytan, Tunay na Ako si Muhammad, ang alipin ng Allah at Kanyang Sugo, Hindi ko gusto na itaas niyo ako sa aking katayuan na ibinigay sa akin ng Allah عَزَّوَجَلَّ" [Iniulat ni Ahmad].

Ang Salungat ng Ikhlas ay Shirk

[1]

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

((Tunay na ang Allah ay hindi magpapatawad sa kasalanan na Siya ay pagtatambalan subalit Siya ay magpapatawad sa iba pa liban dito para sa sinumang Kanyang naisin.)) [4:48].

[2]

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

((Tunay na Nagpadala Kami sa lahat ng nasyon ng Sugo na nagsasabing, 'Sambahin ninyo ang Allah at layuan ang mga diyus-diyosan.)) [16:36].

[3]

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ لَعِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَعِيَ يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ»، أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

Sinabi ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Sinuman ang makatagpo niya ang Allah na hindi nagtatambal sa Kanya ng anumang bagay ay makapasok ng Paraiso, at sinuman ang makatagpo niya Siya na nagtatambal sa Kanya sa anumang bagay ay makapasok sa Impiyerno" [Iniulat ni Muslim]

Uri ng Shirk:

[1] Shirk Akbar (Malaking Shirk) na nagiging sanhi ng paglabas ng isang tao mula sa relihiyon: at ito ang: (lahat ng pagtatambal na direktang binanggit ng batas, at ito ay direktang sumasalungat sa Tawhid).

Halimbawa: Ang manalangin sa mga patay, o manalangin sa isang wala upang humingi ng saklolo sa isang bagay na walang makagagawa nito maliban sa isang nasa presensya.

[2] Shirk Asghar (Maliit na Shirk) na hindi nagiging sanhi ng paglabas ng isang tao mula sa relihiyon: at ito ang: (bawat kilos o salita na direktang binanggit ng batas at inilarawan itong pagtatambal, subalit hindi ito direktang nagpapawala sa Tawhid).

Halimbawa: Ang pagsumpa sa iba maliban pa sa Allah, at Riya' o pagpapakitang tao.

Ang mga anta ng ipinagbabawal

[1] Shirk Akbar

[2] Shirk Asghar

[1] Kabair

[1] Saghair

Pagkakaiba sa pagitan ng Shirk Akbar at Shirk Asghar

[1] Shirk Akbar

- Nag-aalis mula sa Islam.
- Mapawawalang-bisa ang lahat ng Gawain.
- Pinahihintulutan para sa mga Awtoridad ang pagpatay sa gumagawa nito at kunin ang kayaman nito.
- Mananatili ang gumagawa nito sa Impiyerno nang habang panahon.
- Kapag tinawag sa batas ng Islam na Akbar.
- Ang maniwala sa iba na mayroong itong lihim na pangangasiwa sa sanlibutan at paniniwala na nasa kanyang mga kamay ang pagbibigay ng pakinabang at pagtulak sa kapinsalaan.
- Hindi pinapatawad kung ito ay namatay rito.

[2] Shirk Asghar

- Hindi nag-aalis sa Islam.
- Mapawawalang-bisa lamang ang mga Gawain na may kahalong Riyā.
- Hindi pinahihintulutan para sa mga Awtoridad ang pagpatay sa gumagawa nito at kunin ang kayaman nito.
- Hindi mananatili ang gumagawa nito sa Impiyerno nang habang panahon.
- Kapag tinawag sa batas ng Islam na Asghar.
- Paniniwala sa isang dahilan o paraan na hindi napatunayan sa batas ng Islam.
- Lahat ng bagay na naging daan patungo sa Shirk Akbar ay maituturing na Shirk Asghar.
- Sa pagpapatawad sa kanya kapag namatay ito sa Asghar ay may pagsasalungat.
- Kapag nabanggit sa batas ng Islam na ang gawain na ito ay isang shirk o kufr at hindi ito tinukoy sa pamamagitan ng (AL) bilang pantukoy.

Ang Pagkatakot mula Shirk:

Ang Shirk ay napakakubli sa lawak at tindi nito ay kinatakutan ito ng khaleel (minamahal na kaibigan) ng Allah at ng Imaam ng Hunafaa (mga taong sumasamba sa Allaah lamang) na si Ibraheem عَلَيْهِ السَّلَام, tulad ng ipinabatid ng Allah ﷻ: **سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى** ﴿وَأَجِبْنِي وَبِئْسَ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ Sinabi ni Ibraheem, **(at ilayo mo ako at ang aking mga anak mula sa pagsamba sa mga diyus-diyosan.))** [14:35]. At sinabi ni Ibn Abiy Mulaykah: Naabutan ko ang tatlongpu mula sa Sahabah ng Sugo ng Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ, lahat sila ay kinatatakutan ang Nifaq (pagkukunwari) sa kanilang mga sarili” kaya’t walang kampate sa Nifaq maliban sa isang Munafiq, at walang natatakot sa Nifaq maliban sa isang Mu’min” at ang pagkatakot sa Shirk ay mangyayari sa pamamagitan ng mga sumusunod:

[1] Pag-aaral ng Tawheed, Pagsasabuhay nito, at pag-aanyaya tungo rito at pagtitiis sa mga pagsubok

[2] Pag-aaral ng Shirk, at kaalaman tungkol sa mga dahilan nito at mga bunga nito, at ito ay para malayuan ito.

[3] Panalangin at paghingi ng tulong mula sa Allah ﷻ

[4] Pagpapabatid ng kawalang kinalaman sa Shirk at mga tauhan nito, at paglayo sa kanila upang hindi mapabilang sa kanila.

Pangalawang Pundasyon

Sinabi ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ:

Ipinag-utos ng Allah ang Magka-isa sa Relihiyon, at ipinagbawal niya ang pagkawatak-watak rito.

Ipinaliwanag ito ng Allah, nang malinaw at sapat na pagpapaliwanag, sa paraang nauunawaan kahit ng mga karaniwang tao. At pinagbawalan tayo na matulad sa mga silang nauna sa atin na nagkawatak-watak, at nagkasalungat-salungat at ito ang sanhi ng kanilang pagkawasak. At binanggit ng Allah na Kanyang ipinag-utos sa mga Muslim na magkaisa sa relihiyon at pinagbawalan sila sa paghihiwa-hiwalay rito.

Ito ay higit na nilinaw ng mga kamangha-manghang (mga pagsasalaysay) na matatagpuan sa Sunnah, na nauukol dito.

At pagkatapos, Ito ay nabaligtad nang labis kung kaya't, ang paghihiwalay tungkol sa mga pangunahing bagay at mga sangay ng relihiyon ay tiningnan bilang kaalaman at pag-unawa sa relihiyon at ang pagkakaisa sa relihiyon walang nagsasabi nito maliban na siya ay itinuturing na baliw o isang erehe.

Ilang mga Talata sa Qur'an Hinggil sa Ijtima' (Pagkakaisa):

[1]

﴿ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ﴾

((Kumapit kayo sa lubid ng Allah lahat-lahat at huwag maghiwa-hiwalay. Alalahanin ninyo ang biyaya ng Allah sa inyo nang kayo noon ay magkakaaway ngunit pinaglapit Niya ang inyong mga puso at kayo sa Kanyang biyaya ay naging magkakapatid. Kayo ay nasa bingit na ng Impiyerno at iniligtas Niya kayo mula rito.)) [3:103].

[2]

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

((Huwag maging katulad ng mga nagkawatak-watak at nagtalu-talo matapos na dumating sa kanila ang malilinao na patunay. Para sa kanila ang parusang matindi.)) [3:105].

[3]

﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَأَنتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ﴾

((Tunay na yaong mga naghati-hati sa kanilang relihiyon at naging mga sekta, ikaw O Muhammad ay walang kinalaman sa kanila na kahit na ano.)) [6:159].

[3]

﴿ وَلَا تَسْرِعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ﴾

((at huwag magtalu-talo dahil kayo ay masisiraan ng loob at manghihina.)) [8:46].

Ilang mga Hadith Hinggil sa Ijtima' (Pagkakaisa):

[1] «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْدِلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَهُنَا، التَّقْوَى هَهُنَا - وَيُسِيرُ إِلَى صَدْرِهِ-، بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ، وَعَرَضُهُ، وَمَالُهُ»، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“Ang Muslim ay kapatid ng Muslim. Hindi niya inaapi ito. Hindi niya ito iniwan. Hindi niya ito hinahamak. Ang Taqwa ay narito. (Itinuturo niya ang dibdib niya nang tatlong ulit.) Sapat na sa isang tao bilang kasamaan na hamakin niya ang kapatid niyang Muslim. Lahat ng nasa Muslim sa kapwa Muslim ay hindi nilalabag: ang dugo niya, ang yaman niya, at ang dangal niya” [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

[2] «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحْسَبُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا»، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“Huwag kayong mag-inggitan. Huwag kayong magmuhian. Huwag kayong magtitikan. Huwag kayong magpataasan sa tawad. Maging mga lingkod kayo ng Allah bilang magkakapatid. [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

[3] «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْنَانِ، يُشَدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“Ang mga mananampalatayang muslim ay parang gusali na sinusupportahan nila ang bawat isa” [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

Sa parehong paraan ay ipinagbawal ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ang lahat ng bagay na humahantong sa paghihiwalay at pagkakawatak-watak ng mga Muslim. At inutusan niya ang mga mananampalataya na magkaroon ng pagmamahalan sa isa't isa, magkaisa, maghangad ng mabuti para sa isa't isa na magtulungan sa katuwiran at kabanalan, at gawin ang mga hakbang na ito na magpapatibay at magpapatatag rito.

Pag-uugali ng mga Sahabah:

Naganap ang pagkakaiba-iba o *Ikhtilaf* sa mga Sahabah, nawa'y kaluguran sila ng Allah, ngunit hindi ito naging sanhi ng paghihiwalay, poot, at pag-aaway. Kahit na noong panahon na ang Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ noong nabubuhay pa, ang mga Sahabah ay nagkakaiba-iba at ang Sugo ng Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ay naroroon sa kanilang kalagitnaan. Ang isang malinaw na paglalarawan nito ay nang matapos ang Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ mula sa labanan sa Ahzab, si Jibreel عَلَيْهِ السَّلَام ay lumapit sa kanya at inutusan siyang ilabas ang Banu Quraidhah dahil nilabag nila ang kasunduan. Ang Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ay nagsabi sa kanyang mga Sahabah: “Walang sinuman ang magdadasal ng Asr maliban sa pagdating doon sa lugar ng Banu Quraidhah” [Iniulat ni Bukhari at Muslim]. Dahil sa pangamba na makaligtaan ang oras ng Salah, ang iba sa kanila ay nagsabi: Kaya't ating pinakinggan at sinusunod. Sinabi ng iba: Magdarasal tayo sa tamang oras, dahil nilayon ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ sa Kanyang pahayag na tayo ay magmadali at magmadaling umalis. Ang mga Sahabah mismo, ay hindi kailanman nahati dahil sa kanilang pagkaunawa sa isang hadith ng Sugo ng Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ ni hindi sila naging masidhi sa bawat isa sa kanila.

Ang pag-unawa at pagpapatupad ng Salaf رَجْمُهُمُ اللَّهُ:

Isa sa mga pangunahing alituntunin ng Ahlus-Sunnah Wal Jamaa'ah, kapag nakikitungo sa mga pagkakaiba ng opinyon na nagresulta mula sa Ijtihad (independiyenteng pangangatwiran ng mga iskolar) at nasa mga lugar kung saan ang pagkakaiba ay katanggap-tanggap, ay ang pagpapaumanhin nila sa isa't isa para dito. Hindi sila napopoot, o nagpapakita ng inggit sa isa't isa.

Kabilang sa mga pagpapakita ng pagkakaisa sa batas ng Islam:

Mayroon tayong iisang Khalifah o pinuno.	Iisang Qiblah natin	Isang batas ang sinasabuhay natin.	Sinusunod natin ang isang propeta.	Nagtitipon tayo para sambahin ang iisang Panginoon.
Ang mga tao sa iba't ibang mga bansa ay nagtitipon sa lupain ng Arafah.	At tayo ay nagtitipon tuwing Eid al-Fitr, maging ang mga babae at lalaki, nang hindi naghahalo.	Ang mga tao sa isang bansa ay nagkikita tuwing Biyernes.	Tayo ay nagtitipon sa bawat kapitbahayan ng limang beses para sa mga obligadong pagdarasal.	

Pansinin:

Ang Hadith na «اٰخِيَارُ اُمَّتِي رَحْمَةٌ» “Ang pagsasalungat ng aking nasyon ay habag”; Hindi ito matibay na Hadith; kaya’t hindi maaaring ipangatwiran ito, bagkus kapag nangyari na ang pagsasalungat ay habag, ano nalamang ay mangyayari sa pagkakasundo?!

Pangatlong Pundasyon

Sinabi ng may-akda رَحِمَهُ اللهُ:

Katotohanang mula sa kaganapan ng pagkakaisa ay ang pakikinig at pagsunod sa sinuman na naging pinuno sa atin, kahit na ito ay isang alipin ng Abyssinian.

Ipinaliwanag ito ng Allah nang malinaw at sapat sa maraming paraan, kapwa sa batas (sa mga teksto ng Qur'an at Sunnah) at sa Tadhana.

Sa pagpapatuloy ng panahon, ang pundasyong ito ay hindi alam ng marami sa mga nag-aangkin ng kaalaman, kaya paano ito maaakasyunan?

Ang Pagkikinig at Pagsunod sa Pinuno ay magyayari sa pamamagitan ng:

[1] Pagsasabuhay sa lahat ng ipinag-utos ng Allah

[2] At pag-iwan sa lahat ng ipinagbawal Niya.

Ilang mga Talata sa Qur'an Hinggil sa obligadong pagsunod sa pinuno:

[1] ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ﴿

((O mga nanampalataya, sundin ninyo ang Allah, sundin ninyo ang Sugo at ang mga may autoridad sa inyo.)) [8:59].

[2] ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَوَّأُوا

فَتَقْسَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ﴿

((Sundin ninyo ang Allah at ang Kanyang Sugo at huwag magtatalo dahil kayo ay masisiraan ng loob at manghihina.)) [8:46].

[3] ﴿ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴿

((Kumapit kayo sa lubid ng Allah lahat-lahat at huwag maghiwa-hiwalay.)) [3:103].

Ilang mga Hadith Hinggil sa obligadong pagsunod sa pinuno:

[1] بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا، وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا، وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، قَالَ: إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“Nakipagkasundo kami sa Sugo ng Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ sa pakikinig at pagsunod sa hirap at ginhawa, at sa Kasiglaan at Pagkamunghi, at sa pagpapa-inam sa amin, At ang hindi kami makipagtalo sa mga tagapamahala maliban kapag nakita sa inyo ang lantad na hindi pananampalataya sa Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ na may sapat na katibayan” [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

[2] «مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ، فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ؛ فَمِيتُهُ جَاهِلِيَّةٌ»، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“Sinuman na nakita niya sa kanyang pinuno ang hindi niya gusto, dapat siyang magpakita ng pasensya, sapagka't siya na iniwan ang pangkat (ng Kamusliman) ng isang pulgada, ay mamatay tulad ng mga namatay sa mga Araw ng Kamangmangan.” [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

[3] «مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنَ الطَّاعَةِ لِقَبِي اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ»، أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

“Ang sinumang nag-urong ng kanyang kamay mula sa pagsunod (sa pinuno) ay hindi makakatagpo ng anumang argumento (sa kanyang pagtatanggol) kapag siya ay tumayo sa harapan ng Allah sa Araw ng Muling Pagkabuhay” [Iniulat ni Muslim].

Ang sinumang tumingin sa kalagayan ng Ummah sa buong kasaysayan ay makikita na:

[1] Nang mahigpit silang kumapit sa kanilang relihiyon at nagkakaisa rito, at Iginagalang ang kanilang mga pinuno at sinunod sila sa lahat ng bagay na ayon sa batas ay naging sa kanila ang mataas sa katayuan at makapangyarihang puwersa sa kalupaan.

[2] Ngunit nang ang bansang Islamiko ay gumawa ng Bid'ah at winatak-watak ang relihiyon, naghimagsik laban sa kanilang mga pinuno at nag-alsa laban sa kanila, at naging mga sekta; ang paggalang at takot ay nawala mula sa mga puso ng kanilang mga kaaway, Nagtatalo at nag-aaway ang (Muslim), kaya nawalan sila ng amor at lakas ng loob. Ang mga bansa ay nag-imbita sa isa't isa laban sa kanila at sila ay naging mga hamak na tao tulad ng dumi ng tubig.

Obligado sa ating lahat kapwa ang mga namumuno at ang pinamumunuan:

Ang itaguyod kung ano ang inubliga ng Allah sa atin tulad ng pagmamahal, pagtutulongan sa katuwiran at kabanalan, at pagkakaisa upang tayo ay maging matagumpay. Kinakailangan na magkaisa sa katotohanan at makipagtulungan dito. Dapat tayong maging tapat sa lahat ng ating mga aksyon at dapat tayong lahat ay magsikap na makamit ang parehong layunin; upang maituwid ang estado ng bansa, ayon sa relihiyon at makamundo hangga't maaari. Hinding-hindi ito magiging posible maliban kung tayo ay magkaisa at umiwas sa mga alitan at komprontasyon na walang kabuluhan, maaaring maging sanhi (sa atin) na mawalan tayo sa ating layunin at masira ang mga naitayo na.

Kabilang sa mga bagay na makatutulong sa pagsunod at hindi pag-aalsa:

- Ang Ipanalangin ang mga pinuno at iskolar, at mahalín sila.
- Ang Jannah ay hinahangad lamang sa Allah, at ang Biyaya ay hinahanap lamang sa Allah. Sinabi ng Allah عَزَّوَجَلَّ:

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ آلِهَةٍ لَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْءٌ ﴾

((Manalig sa Buhay na hindi namamatay)) [25:58].

- Huwag matulad sa mga tao na kung binigyan ay malulugod at kung hindi mabibigyan ay mapupoot.
- Ang Du'a: «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ».
- Ikapit ang iyong sa Allah lamang, at huwag sa mga pinuno, Ulama, Ministro, at mayayaman.
- Ang Hadith na «لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً» “Huwag mo kamuhian ng lalaking mananampalataya ay isang babaeng mananampalatay”, sinabi ni As-S’idiy رَحِمَهُ اللهُ: (Ang hatol na ito ay maisasakatuparan rin sa mga pinuno).
- Ang ating panawagan ay isang pagsasa-ayos, na may kinalaman sa pagreporma o pagsasa-ayos sa indibidwal at lipunan.
- Basahin ang mga talambuhay ng mga Salaf, at kung paano sila kasama ng mga pinuno.
- Huwag masyadong manood ng mga balita.

Pang-apat na Pundasyon

Sinabi ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ:

Paglilinaw kung ano ang *Ilm* (kaalaman) at kung sino ang mga *Ulama* (Iskolar), at ano ang *Fiqh* at kung sino ang mga *Fuqahaa*. Isa rin itong paglalahad sa mga sumusubok na gayahin sila ngunit hindi mula sa kanila.

Ipinaliwanag ng Allah ang pundasyong ito sa simula ng Surah Al-Baqarah sa Kanyang sinabi:

﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ﴾

((O Angkan ng Israel, alalahanin ninyo ang Aking biyaya na ibinigay Ko sa inyo)) [2:40]

hanggang sa Kanyang sinabi:

﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾

((O Angkan ng Israel, alalahanin ninyo ang Aking mga biyaya na ibinigay Ko sa inyo na kayo ay hinirang Ko sa lahat ng nilikha.)) [2:47].

Ito ay higit na pinaliwanag: sa tuwirang binanggit sa Sunnah, na may maraming paglalarawan na malinaw at payak para sa kahit na ang pinakapulpol na karaniwang tao ay maunawaan ito.

Sa kalaunan, itong (pundasyon) ang naging kataka-takang mga bagay! at ang *Ilm* at *Fiqh* ay itinuring na mga inobasyon at pagkaligaw. Ang pinakamainam na tinaglay nila ay: katotohanan na nahaluan ng kasinungalingan. Walang sinuman ang nagsalita tungkol sa kaalaman na ipinag-uutos ng Allah sa Kanyang nilikha at pinuri Niya maliban na sila ay itinuturing na isang erehe o baliw! Bukod dito, ang mga pumuna ay napopoot at nagsulat ng mga babala laban dito ay itinuturing bilang isang Faqeeh (Pantas) at Aleem (Maalam)!!

Ang Kaalaman ay dalawang uri:

[1] Kaalaman sa Batas ng Islam at anumang may kaugnayan rito:

At ito ang: (Kaalaman na ipinahayag ng Allah sa Sugo Niya tulad ng mga katibayan at patnubay).

Ito ang siyang may kapurian, at ito ang pinanggagalingan ng mensahe ng Qur'an at Sunnah.

[2] Kaalaman sa Mundo:

Tulad ng: Medisina, inhinyero, at iba pa, at ito ay may kalagayan:

[a] Kung ito ay magdadala tungo sa kabutihan; ito ay Mabuti.

[b] Kung ito ay magdadala tungo sa kasamaan; ito ay Masama.

[c] Kung ito ay hindi magdadala tungo sa kabutihan o kasamaan; ito ay isang pag-aaksaya at walang kwenta.

Ilang mga katibayan Hinggil sa papuri sa Kaalaman:

[1] ﴿ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾
 ﴿ ١ ﴾
 ((Sabihin, 'Magkatulad ba ang mga nakakaalam at ang mga hindi nakakaalam?' Ang mga nakakaalala lamang ay ang mga taong may bukas na pag-iisip.)) [39:9]

[2] قوله ﷺ: «إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ»، أخرجه أحمد وبعض أصحاب «السنن».
 Sinabi ng Propeta ﷺ: “Tunay na ang mga Propeta ay hindi nagpamana ng Ginto o ni Pilak, subalit sila ay nagpamana lamang ng kaalaman, at sinuman ang nakakuha ng pamanang ito ay nakakuha ng pinakamaraming bahagi ng kabutihan.” [Iniulat sa mga aklat ng Sunan].

[3] قوله ﷺ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ»، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.
 Sinabi ng Propeta ﷺ:
 “Sinuman ang gustuhin ng Allah para sa kanya ay kabutihan, pinapa-unawa siya sa relihiyon” [Iniulat ni Bukhari at Muslim.]

Ilang sa Kahigitan ng Kaalaman

[1] Iniaangat ng Allah ang mga silang nagtatangan ng kaalaman dito sa Mundo sa pagitan ng mga alipin Niya ayon sa kung ano ang ginawa nila, at sa kabilang buhay ay iaangat naman ang kanilang mga antas sa Paraiso.

[2] Ang Kaalaman ay kabilang sa maiiwan ng tao matapos ang kanyang kamatayan.
 إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُسْتَفْعَى بِهِ...، أخرجه مسلم.
 "Kapag namatay ang tao naputol na ang kanyang mga gawain maliban sa tatlo: isang tuloy-tuloy na Kawanggawa, o kaalaman sa Islam na napapakinabangan, o matuwid na anak na nananalangin para sa kanya." [Iniulat ni Muslim].

[3] Ipinahintulot ang kaalaman na kainggitan:
 ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَاسْلَطَهُ عَلَى هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.﴾
 "Walang dapat kainggitan maliban sa dalawa: taong pinagkalooban ng Allah ng yaman at kanya itong ginugol sa katotohanan (at kabutihan), at taong pinagkalooban ng Allah ng Hikmah (kaalaman at karunungan sa Islam) at sa pamamagitan nito siya ay naghahatol at itinuturo niya ito." [Iniulat ni Bukhari at Muslim].

[4] Ito ang pamana ng Propeta ﷺ:
 ﴿إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ﴾
 “subalit sila ay nagpamana lamang ng kaalaman”

[5] Ito ay liwanag na nagbibigay ilaw sa tao; kaya’t malalaman niya kung paano sasambahin ang Panginoon niya, at paano makitungo sa iba.

[6] Ang isang Aleem ay isang liwanag na nagpapatnubay dito ang mga tao sa mga usaping panrelihiyon at pangmakamundo.

Ang obligado sa atin:

Obligadong kilalanin kung sino ang tunay na mga iskolar, Ang mga tunay na iskolar ay yaong mga indibidwal na pinatnubayan ng wastong matalinong mga guro (Ar-Rabbaaniyyoon), yaong mga nagtuturo sa mga tao tungkol sa Sharee’ah ng kanilang panginoon. At kabilang sa mahalagang palatandaan nila: Ang pangangatwiran gamit ang Qur’an at Sunnah, pagtahak sa landas ng mga Salaf, pagsasabuhay sa kaalaman, maraming pagsamba, pagsaksi para sa kanila ng mga Ulama, at pagbibigay ng babala nila mula sa Shirk at Bid’ah.

Panlimang Pundasyon

Sinabi ng may-akda ﷺ:

Paglilinaw ng Allah ﷻ sa kung sino ang mga Awliyaa (mga kaibigan ng Allah) at ang Kanyang pagkakaiba sa pagitan nila at ng mga kaaway ng Allah, ang mga mapagkunwari at mga makasalanan, na tumutulad sa kanila.

Ang isang talata sa Surah Ali-Imran ay sapat na upang (linawin ang pundasyong ito) at ito ay ang Kanyang sinabi:

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

((Sabihin O Muhammad, 'Kung kayo ay nagmamahal sa Allah ay sundin ninyo ako at mamahalin kayo ng Allah at patatawarin ang inyong mga kasalanan. Ang Allah ang Mapagpatawad at Maawain.)) [3:31].

At ang talata sa Surah Al-Ma'idah at ito ay Kanyang sinabi:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ حُبُّهُمْ وَبِحُبُونَهُ ﴾

((O mga nanampalataya, sinumang tumalikod sa inyo sa relihiyon ay maglalagay ang Allah ng mga taong minamahal Niya at nagmamahal sa Kanya.)) [5:54].

At ang talata sa Surah Yunus, at ito ay Kanyang sinabi:

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾

((Tunay na ang mga kakampi ng Allah ay walang takot para sa kanila at hindi sila malulungkot. Yaong mga nanampalataya at may takot sa Allah.)) [10:63-62].

Pagkatapos, ang mga bagay ay bumaligtad, kaya't marami sa mga nag-aangking may kaalaman, nag-aangking mga gabay para sa paglikha at nag-aangking tagapagtanggol ng relihiyon ay naniniwala na kinakailangan para sa mga Awliyaa na umiwas sa pagsunod sa mga Sugo, at sinuman ang sumunod sa mga sugo, ay hindi maituturing na isang Waliy! At naniniwala rin sila na kinakailangang umiwas sa Jihad, kaya't sinuman ang magsagawa ng Jihad ay hindi maituturing na isang Waliy! At naniniwala sila na kinakailangang talikuran ang Imaan (paniniwala) at Tawqa (kabanalan), at ang sinumang nagpatibay ng Imaan at Tawqa, na kumilos ayon sa mga utos ng Shar'eerah at lumayo sa mga pagbabawal nito ay hindi maituturing na isang Waliy! O aming panginoon, kami ay humihingi sa iyo ng kapatawaran at kaligtasan, katotohanang ikaw ang Dumirinig ng pagsusumamo.

Paano natin makikilala ang Awliya ng Allah?

Sila ang mga nanampalataya sa Allah, at may mga takot sa Kanya, at naging matuwid sa Kanyang relihiyon, Sinabi ng Allah

ﷻ:

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾

﴿ يَتَّقُونَ ﴾

((Tunay na ang mga kakampi ng Allah ay walang takot para sa kanila at hindi sila malulungkot. Yaong mga nanampalataya at may takot sa Allah.)) [10:63-62].

Ang pag-aangking malapit sa Allah ay isang uri ng Tazkiyyah (pagpupuri sa sarili), at ito ay nagpapakita ng kawalan ng takot sa Allah dahil sinabi ng Allah:

﴿ فَلَا تَزِرُكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴾

((Huwa kayong magmalinis. Siya ang pinakanakakaalam sa pinakamatuwid.)) [53:32].

Binanggit ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ ang tatlong talata:

[1] ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

((Sabihin O Muhammad, 'Kung kayo ay nagmamahal sa Allah ay sundin ninyo ako at mamahalin kayo ng Allah at patatawarin ang inyong mga kasalanan. Ang Allah ang Mapagpatawad at Maawain.)) [3:31].

Ang talatang ito ay tinawag na *Ayatul Imtihaan* (ang talata na ipinahayag bilang isang pagsubok). Sinabi ni Al-Hasan Al-Basriy رَحْمَةُ اللَّهِ: Ang mga tao sa panahon ng Propeta صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ay nagsasabi sila na: O' Sugo ng Allah; Tunay na kami ay nagmamahal sa aming panginoon nang masidhing pagmamahal, kaya't minahal ng Allah na ilagay sa pagmamahal sa Kanya ang kaalaman; kaya't ipinahayag ang talatang ito.

[2] ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ﴾

((O mga nanampalataya, sinumang tumalikod sa inyo sa relihiyon ay maglalagay ang Allah ng mga taong minamahal Niya at nagmamahal sa Kanya.)) [5:54].

Inilarawan sila ng Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى na sila ang mga:

- [1] Mapagpakumbaba sa mga mananampalataya, kaya't hindi nila ito dinidigma, at hindi tumatayo salungat nila, at hindi nila iniwan sila.
- [2] Marangal sa mga hindi nanampalataya, ibig sabihin: Malalakas sa laban sa kanila, nangingibabaw sa kanila.
- [3] nakikibaka sa landas ng Allah.
- [4] At hindi natatakot sa paninisi ng mga naninisi.

[3] ﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿﴾

((Tunay na ang mga kakampi ng Allah ay walang takot para sa kanila at hindi sila malulungkot. Yaong mga nanampalataya at may takot sa Allah.)) [10:63-62].

Ipinaliwanag ng Kataas-taasang Allah na ang Awliya ng Allah ay yaong nagtataglay ng dalawang katangian. Imaan at Tawqa; Ang Imaan ay ang (paniniwala) sa puso at ang Tawqa ay ang pagkilos ng mga Katawan.

Sinabi ni Shaykhul Islām ibn Taymīyah رَحْمَةُ اللَّهِ:

Nilinaw ng Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى sa Qur'an at sa Sunnah ng Kanyang sugo صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, na Allah ay mayroong mga Awliya mula sa mga tao, at ang Shaytan ay mayroong ding Awliya, Kaya't may pinagkaibahan ang mga Awliya Ar-Rahman, at Awliya Ash-Shaytan:

[1] Awliya ng Allah:

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿﴾

((Tunay na ang mga kakampi ng Allah ay walang takot para sa kanila at hindi sila malulungkot. Yaong mga nanampalataya at may takot sa Allah.)) [10:63-62].

[2] Awliya ng Shaytan:

Sinabi sa hinggil sa kanila:

﴿ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ ﴾

((Ang kanyang autoridad)) Ibig sabihin ang: Ang Shaytan

﴿ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴾

((ay doon lamang sa mga nagturing sa kanya bilang kakampi at yaong nagtambal sa Allah sa pamamagitan niya.)) [10:63-62].

Sinabi ni Shaykhul Islām ibn Taymīyah رَحْمَةُ اللَّهِ:

Sinabi ng ilang sa mga Shuyukh at Ulama: (Kung nakita ninyo ang isang lalaki na lumilipad sa hangin, at naglalakad sa ibabaw ng tubig: Huwag kayong magpalinlang sa kanya, hanggat makita ninyo ang kayang katayuan sa mga ipinag-utos at ipinagbawal).

Ang Awliya ng Allah سُبْحَانَہُ وَتَعَالَى ay dalawang antas:

[1] As-Sabiqoon Al-Muqarraboon

[2] Ashabul Yameen Al-Muqtasidoon

Kapwa itong binanggit ng Allah سُبْحَانَہُ وَتَعَالَى sa ilang mga talata sa Qur'an: sa Unang mga talata ng Surah Al-Waqiah, at katapusan nito, at sa Surah Al-Insan, Al-Mutaffifeen, at Surah Fatir. Ang Paraiso ay mayroong mga antas na nagkakahigitan sa bawat isa, ang mga Awliya ng Allah na mga mananampalatayang matutuwid ay doon sa mga antas na iyon ayon sa kanilang mga Iman at Taqwa.

Ang mga tao ay nahahati sa tatlong kategorya hinggil sa Awliya ng Allah

[1] Nagmalabis:

Sinumang kapag naniwala sa isang tao na siya ay isang Waliy ng Allah: siya ay sumasang-ayon sa lahat ng mga pag-aakala na ang lahat ay kinausap siya ng puso niya mula sa sa kanyang panginoon, at kinukunsinte ang ng kanyang mga ginagawa.

[2] Nagkulang:

Sinumang kapag nakita niya ang isang Waliy ng Allah siya ay nagsasabi o gumagawa ng isang bagay na hindi sang-ayon sa batas: at itinatakwil niya mula sa tao na iyon ang pagiging Waliy niya sa Allah nang tuluyan, kahit na ito ay isang nagkamaling Mujtahid.

[3] Nasa Gitna:

Hindi itinuturing ang taong pinaniniwalaang isang Waliy na hindi nagkakamali o isang makasalanan kung siya ay isang Mujtahid na nagkamali. Hindi siya nasusunod sa kanyang pagkakamali at hindi siya hahatulan ng hindi paniniwala, makasalan, habang siya nagsagawa ng Ijtihad niya.

Ang mga Karaamat (Himala) ng mga Awliya ng Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى:

[1] Pinagtibay:

Nagsasagawa sila ng mga himala na pinagkaloob ng Allah sa kanila mga Awliya na matutuwid at ang pinakamahusay sa Kanyang mga Awliyaa na ang kanilang mga himala ay upang magpakita ng mga nakakumbinsi na katibayan upang katigan ang relihiyon o dahil sa pangangailangan ng mga Muslim, tulad ng nangyari sa mga himala ng Propeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

[2] Tanda para Propeta:

Ang mga himalang nagaganap sa mga kamay ng Awliya ng Allah ay mga pagpapala na bunga ng pagsunod sa Sugo صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Kaya mula sa anggulong ito, ito ay itinuring na mga himala ng mga Sugo.

[3] Hindi kinakailangan para sa Waliy:

Dapat itong maunawaan na ang mga himalang ito ay maaaring mangyari ayon sa pangangailangan ng isang Tao, kaya maaaring kailanganin niya ito dahil sa kahinaan ng pananampalataya o dahil sa pagiging nangangailangan ng mga himalang ito upang palakasin ang kanyang pananampalataya at matupad ang kanyang pangangailangan. Maaaring hindi ito kailanganin ng sinumang mas malapit sa Allah kaya ang mga katulad ng mga himalang ito ay hindi mangyayari sa kanya dahil sa kanyang matayog na katayuan at katuwiran at hindi dahil sa kanyang pagkukulang. Ito ang dahilan kung bakit higit pang mga himala ang naganap sa mga kamay ng mga Tabi'oon kaysa sa mga Sahabah.

Khawariqul-A'dat

Khawariqul-A'dat (Mga bagay na Higit sa karaniwan): ito ang mga pangyayari na salungat sa pangkaraniwang nakasanayan ng mga tao; tulad ng paglutang sa hangin o paglalakad sa ibabaw ng tubig; at ito ay may apat na uri:

[1] Al-Ayah:

ito ay nangyayari lamang sa mga Propeta, at hindi maaring tawagin Mu'jizah; dahil ito ang nabanggit sa Qur'an, at ang Mu'jizah ay maaaring hindi makayang gawin ng ibang mga tao, at ang Mu'jizah ay nagagawa ng kahit hindi Propeta, at wala ng maaaring umangkin ng kakayahang pagsagawa ng Al-Ayah pagkatapos ng yumao ang Propeta Muhammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

[2] Al-Karamah:

ito ay nangyayari sa mga Awliya ng Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى, at sila ang mga tinipun nila ang Al-Iman at Taqwa, halimbawa nito: ang mga nangyari sa Ashabul Kahf.

[3] Al-Mu'jizah o Al-Fitnah:

ito ay nangyayari sa mga Awliya ng Shaytan, at ito ay malalaman natin sa kasalukuyang kalagayan ng isang tao, walang Al-Iman at Taqwa, halimbawa ng Al-Mu'jizah: ang mga bagay na gagawin ni Dajjal.

[4] Al-Fadhahah:

lahat ng sinumang nagsinungalin sa Allah ay ipapahiya niya ito, dito sa mundo bago sa huling araw, halimbawa ng Al-Fadhahah: Ang mga nangyari kay Musaylimah Al-Kaddhab; na kung saan inihipan ang mata ng isang may sakit ngunit lalo niya itong binulag.

Ang mga tao ay nahahati sa tatlong kategorya hinggil sa Khawariqul-A'dat:

[1] Mukhaddib:

Isang grupo na nagpapawalang-bisa sa mismong pagkakaroon ng mga himala para sa sinuman maliban sa mga Propeta. Maaaring sa teorya ay tinatanggap nila ito ngunit tinatanggihan kung ano ang ipinadala tungkol sa marami sa mga tao dahil hindi nila siya itinuturing na isang Waliy.

[2] Ghaliy:

Yaong mga nag-iisip na ang sinumang gumagawa ng himala ay Waliy ng Allah

[3] Nasa Gitna:

Naniniwala sila na ang Allah ay nagkakaloob sa sinumang naisin Niya mula sa mga alipin Niya ng anumang naisin Niya mula sa mga Karaamat (Himala) sa larawan na Higit sa karaniwan, subalit hindi lahat ng higit sa karaniwan ay Karaamat, bagkus maaaring dumaan ang mga Khawariq o higit sa karaniwan sa mga kamay ng mga salamangkero at mga sinungaling.

Ang buod ng kaibahan sa pagitan ng Awliya ng Allah at Awliya ng Shaytan mula sa Aklat na (*Iqtidha As-Siratil Mustaqim Mukhalafat Ashabil Jaheem*) ni Shaykhul Islām ibn Taymīyah رَحْمَةُ اللَّهِ:

Awliya ng Allah:

- Sinusunod nila ang Qur'an at ang Sunnah.
- Ang mga ito ay nagtataglay ng katangian ng pananampalataya at kabanalan (ang mga tao ay parang mga dyamante, at ang kanilang pagkakaiba ay kabanalan).
- Sinusunod nila ang Propeta at hindi lumilihis sa kanyang batas.
- Hinihimok nila ang mga tao na: sundin ang Propeta, gawin ang mga obligasyong tungkulin, at magsumamo.
- Naniniwala sila na ang Propeta ay mas mahusay kaysa sa Waliy, at ang Waliy ay nagkakamali.
- Pananampalataya at kabanalan ang dahilan ng kanilang Karaamat (Ang gantimpala ay ayon sa ginawa).
- Dapat silang mahalín alang-alang sa Allah, at tumangkilik sa kanila para sa Allah.
- Takot sila sa pagkukunwari, at hindi sila nalinlang ng kanilang kalagayan.
- Hindi sila namumukod-tangi sa mga tao, at makikita sa kanila ang Sunnah.
- Wala silang kalabisan o kapabayaán.

Awliya ng Shaytan:

- Nilabag nila ang Qur'an at ang Sunnah.
- Sila ay nailalarawan sa pamamagitan ng kawalan ng pananampalataya, imoralidad, panghuhula, pangkukulam, kabaliwan, at mga paghahayag.
- Sila ay lumalaban sa Propeta, at lumihis sa kanyang batas.
- Hinihimok nila ang mga tao na sundin sila, ngunit hindi nila ginagawa ang mga obligasyon, at hindi sila nananalangin sa Allah.
- Naniniwala sila na ang Waliy ay mas mahusay kaysa sa propeta, na siya ay hindi nagkakamali, at siya ay may karapatang labagin ang pinagkasunduan.
- Magkakaroon ng isang himala para sa kanila, o isang pagsubok, o isang iskandalo, at walang sinuman sa mga Kuffar at Munafiqoon ang maaaring maging isang Waliy, habang pinupuri nila ang mga Kuffar.
- Dapat nilang kapootan ang Allah.
- Hindi sila natatakot sa pagkukunwari, at nalinlang sila ng kanilang kalagayan.

Awliya ng Allah

- Sa panlabas at panloob na katangian ng pananampalataya.
- Ang sinumang nagsasabing si Muhammad ﷺ ay nakakaalam lamang ng panlabas at hindi ang panloob; ay naging isang Kafir!
- Walang makakapantay sa *Wilayah* ng Propeta Muhammad, ﷺ.
- Hindi sila nagpapatuloy sa kasalanan, at ito ay isa sa mga palatandaan ng pagmamahal ng Allah sa alipin.
- Sila'y may pasubali lamang sa Pagtatakda at tadhana sa mga sakuna; subalit Hindi sa mga pagkakamali.
- Ang kanilang mga lugar ng pagsamba ay mga Masjid.
- Ang sukdulang karaamat para sa kanila ay ang pananatili sa pagiging matuwid.

Awliya ng Shaytan:

- Sila ay nakikilala sa mga tao sa pamamagitan ng pananamit, pag-ahit, atbp., at sila ay kahawig ng mga hindi mananampalataya.
- Mayroon silang pagmamalabis at kapabayaan.
- Pinaghihiwalay nila ang panlabas at panloob na pananampalataya.
- Naniniwala ang kanilang mga tagasunod na alam nila ang kalooban.
- Ang kanilang mga tagasunod ay naniniwala sa pagkakaisa ng antas ng mga propeta at mga Awliya.
- inaalihan ng mga demonyo; Ang tingin nila sa kanila ay mga anghel.
- Ang mga tao ng paglabag sa pagsunod ay mga Qadariyoon, at kapag sumuway, sila ay Jabriyoon.
- Ang kanilang mga tagasunod ay naniniwala sa kanila sa mga katangian ng propesiya, at sa mga katangian ng mga anghel.
- Naniniwala sila sa mga panteismo (Hulul), at sa pagkakaisa ng pagkakairal. (Wahdatul Wujud).
- Ginagawa nila ang mga libingan bilang mga lugar ng pagsamba.
- Ginagawa nila kung ano ang nagpapalakas ng mga kondisyon ni Satanas, tulad ng: pakikinig, pagsipol at pagpalakpak.

Pang-anim na Pundasyon

Sinabi ng may-akda رَحْمَةُ اللَّهِ:

Isang tugon laban sa pag-aalinlangan na nilagay ng Shaytan, na nag-imbento upang gawing lehitimo ang pag-iwan sa Qur'an at Sunnah at pagsunod sa magkakaibang opinyon at mga inobasyon; Ang pag-aalinlangan na ito ay ang Qur'an at Sunnah ay hindi umano mauunawaan ng sinuman maliban sa isang Mujtahid Mutlaq (isang mga pantas sa lahat ng mga agham) at inilalarawan nila ang Mujtahid na may mga katangian na marahil ay hindi man lamang matatagpuan nang lubusan kay Abu Bakr at Umar!

Higit pa rito kung ang isang tao ay nabigo sa pagtupad sa mga kinakailangan na ito, kung gayon ay dapat siyang tumalikod sa Qur'an at Sunnah, at sinuman ang humingi ng patnubay sa Qur'an at Sunnah tiyak na siya ay naging isang erehe o sira ang ulo dahil sa pagiging kumplikado ng pag-unawa sa Qur'an at Sunnah!!

Subhanallah Wa bi Hamdihi: Tunay na ang Allah ay malinaw na nagpaliwanag sa parehong batas (sa Shari'ah) at sa pamamagitan ng tadhana at gayundin sa paraan ng Kanyang kakayahang manlikha at sa Kanyang kautosan, hinggil sa sinumpang pagdududang ito mula sa maraming iba't ibang pananaw na karaniwang kaalaman sa lahat. Ngunit karamihan sa sangkatauhan ay hindi alam ito.

﴿ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

((subalit ang karamihan sa mga tao ay hindi nakakaalam.)) [7:187].

﴿ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ غُمَّةً فَهِيَ إِلَىٰ الْآذَانِ فَهُمْ مُتَعَمَّحُونَ ﴿٢﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَوِّفَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿٥﴾ ﴾

((Nagkatotoo sa kanila ang pagtatakda sa karamihan sa kanila ngunit sila ay hindi naniniwala. Tunay na Kami ay nagdulot na ang kanilang mga leeg ay makadenahan at ito ay hanggang sa kanilang mga baba at sila ay nakatingala. Naglagay kami sa harap nila ng harang at sa likod nila ng harang at tinakpan Namin sila kaya hindi sila nakakakita Pareho lamang para sa kanila kung bababalaan mo sila o hindi mo sila babalaan, sila ay hindi maniniwala. Ang mababalaan mo lang ay ang sumunod sa paalala at natakot sa Maawain sa nalilingid. Kaya balitaan mo siya ng kapatawaran at gantimpalang marangal.)) [36:7-11].

Al-Ijtihad

[1] Literal na kahulugan:

Ang Ijtihad ay ang pagsusumikap upang makamit ang isang mahirap na gawain.

[2] Teknikal na kahulugan (pang-islamiko):

Ang Ijtihad ay ang pagsusumikap upang maunawan ang isang hatol pambatas.

Kabilang sa Kundisyon ng Ijtihad:

<p>[1] Ang isang tao ay dapat magkaroon ng kamalayan sa mga patunay na pambatasan na kanyang kinakailangan para sa kanyang (Ijtihad) na independiyenteng pangangatwiran ng mga iskolar tulad ng mga talata sa Qur'an at Hadith na nauukol sa ilang mga pasya.</p>	<p>[2] Dapat niyang maunawaan ang (mga agham) na magpapahintulot sa kanya na siyasatin ang pagiging tunay o kahinaan ng isang Hadith, tulad ng kaalaman sa <i>Isnaad</i> (o Chain) ng mga tagapagsalaysay, atbp.</p>	<p>[3] Dapat niyang malaman ang mga Nasikh at Mansukh at dapat na pamilyar siya sa mga isyu na napagkasunduan na nang sa ganoon ay hindi makahatol ng Mansukh o salungat sa pinagkasunduan.</p>	<p>[4] Dapat niyang kilalanin ang patunay na maaaring makaapekto sa isang hatol, tulad ng mga tekstong natatangi o pinaghihigpitan upang sa ganoon ay mapigilan siya sa pagbigkas ng isang hatol na sumasalungat dito.</p>	<p>[5] Dapat siyang magkaroon ng kaalaman sa wikang Arabe at Usul Fiqh, Na nagpapahintulot sa kanya na maunawaan ang mga kahulugan at konteksto ng mga salita, tulad ng kakayahang makilala sa pagitan ng mga termino na tiyak at pangalahatan, ganap at pinaghihigpitan, hindi maliwanag at ipinaliwanag upang sa ganoon ay makapaghatol nang naaayon.</p>	<p>[6] Dapat siyang magkaroon ng kakayahang magpalabas ng mga pasya mula sa mga kinakailanga ng teksto</p>
---	--	---	--	---	--

Ang Ijtihad ba ay nababahagi?

Oo, Ang Ijtihad ay nababahagi, maaaring nauugnay sa isang paksa mula sa mga paksa ng kaalaman o kahit isang usapin mula sa mga usapin nito..

Ang pinakamahalaga ay dapat gawin ng Mujtahid ang kanyang makakaya upang maabot ang katotohanan, at kung siya ay:

[1] Kapag lumantad ang hatol: at hinatol niya ito, siya ay:

[a] **Tumama:** tatanggap siya ng dalawang gantimpala, isa para sa kanyang pagsisikap at ang pangalawa para sa pagkamit ng katotohanan.

[b] **Nagkamali:** tatanggap siya ng isang gantimpala at ang kanyang pagkakamali ay patatawarin.

[1] **At kung hindi lumantad ang hatol:** siya ay dapat huminto, at ipinahintulot na ang Taqleed (paggaya), sa kalagayan na ito dahil sa pangangailangan.

Ang Taqleed ay nangyayari sa dalawang pagkakataon:

[1] Kapag ang *Muqallid* (o tagasunod) ay isang karaniwang tao at hindi niya kayang malaman ang batas sa sarili niya lamang: sa kalagayan na ito ay obligado ang Taqleed sa kanya. Sinabi ng Allah:

﴿ فَتَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾

((*Tanungin ninyo ang mga maalam kung hindi kayo nakakaalam.*)) [16:43]

[1] Kapag ang isang hindi inaasahang pangyayari ay lumitaw at ito ay nangangailangan ng Mujtahid na agad na makahanap ng isang desisyon ngunit ito ay hindi magagawa para sa kanya na magsaliksik (ang isyu na ito). Sa ganitong mga kalagayan, pinapayagan siyang mag-Taqleed.

Ang Taqleed ay dalawang uri:

[1] Ganap:

Ito ay kapag ang isang tao ay mahigpit na kumapit sa isang Madhab at tinatanggap ang lahat ng mga konsesyon at desisyon nito, sa lahat ng relihiyosong gawain. Ang mga Ulama ay hindi sumasang-ayon tungkol sa bisa ng kalagayang ito. Ang ilan ay naniniwala na ito ay obligado dahil sa kanilang mga mata, ang mga iskolar ng mga susunod na henerasyon ay hindi karapat-dapat na maging Mujtahid. Ang iba ay naniniwala na ito ay haram (ipinagbabawal) dahil ito ay nagsasangkot ng ganap na pagsunod sa iba maliban sa Propeta

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ.

[2] Di-Ganap:

Ito ay kapag ang isang indibidwal ay tumatanggap ng isang partikular na pahayag ng (isang iskolar) sa isang partikular na isyu. Ito ay pinahihintulutan para sa isang taong hindi makakarating sa katotohanan sa pamamagitan ng Ijtihad. Hindi alintana kung sila ay :

[a] Talagang tunay na walang kakayanan sa larangan na ito.

[b] sila ay may kakayahan ngunit ito ay maykasamang malubhang kahirapan.

Sinabi ng may-akda رَحِمَهُ اللَّهُ:

At ang ating huling pahayag ay: Ang lahat ng papuri ay sa Allah ang panginoon ng mga sanlibutan, at ang mga panalangin at pagbati ay mapasa ating pinuno, si Muhammad at sa Kanyang pamilya at Kanyang mga kasamahan hanggang sa araw ng Paghuhukom.

Hilingin natin sa Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na gantimpalaan ang may-akda ng pinakamahasay na gantimpala. At tipunin niya tayo kasama siya sa Kanyang lugar ng karangalan at kaligayahan dahil katotohanang Siya ang pinakamarangal ang mapagbigay. At ang lahat ng papuri ay para sa Panginoon ng mga sanlibutan. Ang Kanyang kapayapaan at pagpapala ay mapasa ating sugo na si Muhammad.

Pagsusulit:

[1] Sagutin ang mga susumusunod na katanungan:

..... [1] [2]	Bakit natin pag-aaralan ang Anim na pundasyon na ito?
..... [1] [2] [3] [4] [5] [6]	Ibigay ang anim na pundasyon at mga kasalungat nito.
..... [1] [2] [3] [4] [5]	Magbigay ng 5 pinagkaibahan ng Awliya ng Allah at Awliya ng Shaytan.

[2] Piliin ang tamang sagot:

Ang Anim na Pundasyon ay: Pinagkasunduan Pinagsalungatan

Binanggit ang Adad sa mga teksto ng Quran at Sunnah: Mafhum Di Mafhum may paliwanag.

[3] Tama o Mali

Mali	Tama	Tanong
☐	☐	Maaaring mabanggit ang Adad, at wala itong mafhum, tulad ng mga pinto sa Jannah.
☐	☐	Maaaring mabanggit ang Adad, at mayroong itong mafhum, tulad ng mga sampung nabalitaan ng paraiso
☐	☐	Ang pagbanggit ng Adad sa isang Majlis ay tumutukoy sa pagkakasaulo ng aralin at pagkakaunawa nito.

[4] Lagyan ng bilog ang Adad na may Mafhum (ibig sabihin: limitado di-maaaring dagdagan) sa mga sumusunod:

((Ang lima mula sa Fitrah))	Al-Usul At-Thalathah	Saba' Mubiqat	Arkanul Iman
Ang Adhkar pagkatapos ng mga obligadong Salah	((Dalawa sa mga tao sila sa kanila ay Kufr))	((mahahati ang aking Ummah sa pitongpu't tatlong sekta))	Paghuhugas ng sisidlan nang pitong beses kapag ito ay nadilaan ng aso

[5] sa mga akda ni Shaykh Muhammad bin Abdil Wahhab رَحِمَهُ اللهُ; Ipinaliwanag ang limitadong Adad na kung saan ay di-maaaring dagdagan ito, mula sa hindi limitadong maaaring dagdagan mula sa mga sumusunod:

Al-Usul As-Sittah	Nawaqidul Islam Al-Ashrah	Al-Qawaed Al-Arba'	Al-Usul Ath-Thalathah
.....

سارحان

alsarhaan.com

mahadsunnah.com

